

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 21 mars 1905, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Genom en den 20 sistlidne januari afåten proposition, n:o 20, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om utförande och nyttjande af elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Vill någon här i riket utföra elektrisk anläggning för telegrafering eller telefonering utan tråd, till allmänt eller enskildt bruk, söke Konungens tillstånd till företaget.

2 §.

Å fartyg, som är afsedt till sjöfart, må utan särskildt tillstånd anbringas inrättning för telegrafering eller telefonering utan tråd; dock må inrättning, som utan tillstånd anbringats, endast användas medan fartyget är på resa och ej befinner sig inom hamnområde.

3 §.

Tillstånd, hvarom i 1 § sägs, må af Konungen meddelas endast för viss tid. Vid tillstånds meddelande föreskrifver Konungen, under förbehåll af enskild rätt, på hvilket sätt och under hvilka villkor anläggningen må utföras och nyttjas.

4 §.

Hvar, som utan Konungens tillstånd eller i strid mot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter utför eller nyttjar anläggning, som i 1 § afses, eller nyttjar inrättning, som i 2 § sägs, annorledes än där är medgifvet, straffes med böter från och med tjugufem till och med ett tusen kronor, där ej å öfverträdelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

5 §.

Har anläggning, som i 1 § afses, blifvit utförd utan Konungens tillstånd eller i strid mot de vid meddelande af tillstånd gifna föreskrifter, eller har af Konungen meddeladt tillstånd till sådan anläggnings utförande sedermera af Konungen förklarats förverkadt, eller har inrättning, som i 2 § sägs, blifvit nyttjad, annorledes än där är medgifvet, ankomme på Konungens befallningshafvande att vidtaga erforderlig åtgärd till förekommande af anläggningens eller inrättningens nyttjande.

6 §.

Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

7 §.

Hvad i denna lag är stadgadt afser icke anläggning för kronans räkning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1906.

Förevarande proposition är föranledd af en utaf telegrafstyrelsen den 26 maj 1903 till Kungl. Maj:t aflåten skrifvelse, däri styrelsen anfört, hurusom under senaste tid försöken att medelst telegrafering utan tråd sända meddelanden mellan orter, belägna äfven på jämförelsevis längre afstånd från hvarandra, alltmera krönts med framgång, och den tid ej syntes vara långt aflägsen, då telegraferingen utan tråd komme att intaga ett viktigt rum i den allmänna samfärdseln. Styrelsen framhöll vidare med afseende å berörda telegrafering, hvilken såväl i Sverige, inom flottan, som än mer i utlandet redan börjat att icke obetydligt användas för att åstadkomma förbindelse mellan fartyg ute på hafvet sinsemellan och med fastlandet, att telegrafapparaternas ännu bristande fullkomlighet gjorde det nödvändigt att vid inrättandet af stationer för ombesörjande af telegraferingen noga tillse, att de anlades så att de icke störande kunde inverka på hvarandra, samt anförde såsom sin mening, att detta icke kunde ske på annat sätt, än att staten, därest den icke för sig förbehölle rätten att anlägga och betjäna dylika stationer, utöfvade en viss kontroll öfver desamma. På grund häraf och då styrelsen sålunda ansåg, att det nya kommunikationsväsendet icke borde lämnas att alldeles oberoende af statsmyndigheterna fritt utveckla sig, hemställde styrelsen, att stadgande måtte meddelas därom, att af enskild person eller bolag icke finge inom riket upprättas eller begagnas station för telegrafering eller telefonering utan tråd, såframt icke Kungl. Maj:t därtill lämnat tillstånd.

Uti gemensamt utlåtande, som, efter remiss, afgafs den 4 augusti 1903, tillstyrkte cheferna för generalstaben och flottans stab stadgande i enlighet med telegrafstyrelsens berörda förslag.

Mot de lagbestämmelser i detta hänseende, som innefattas i förevarande proposition, har utskottet icke funnit något att erinra, dock under förutsättning att tillstånd till anläggningar af förevarande slag icke meddelas för längre tid än af förhållandena påkallas; och hemställer utskottet alltså,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 21 mars 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.

Reservation

af herr *Trygger* mot lydelsen af 5 §.

Herrar *Ridderbjelke* och *Lilliesköld* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.